

[Ulrich.]

sen: Selv om de ingen Ulykke forvolder). Ja, saa kommer det an paa, om man faar fat i dem.

Saa foreslaar den højtærede Minister, at man ogsaa skal kunne slaa ned paa dem, der forsøger at føre Motorkøretøj i beruset Tilstand. Det kan man maaske være noget mere betænkelig ved. Et Forsøg er jo kun et Forsøg, det lykkes ikke, for hvis det lykkes, saa er det ikke længere et Forsøg. Men naar altsaa en motorkørende, der er faldet for Fristelsen og er gaaet ind og har nydt noget mere Spiritus, end han kan taale, gør Forsøg paa at komme ud til sin Bil for at køre hjem og bliver forhindret i dette Forsøg af de Mennesker, han har været sammen med, saa vil den højtærede Minister straffe ham derfor.

Det finder jeg ikke rigtigt, thi han bliver jo hindret i sit Forsøg. Manden var altsaa beruset og fik faktisk ikke Lov til at køre sin Vej. Et beruset Menneske vil jo altid gøre Forsøg paa noget, som er galt, men naar han hindres deri, er der efter min Mening ikke Grund til at straffe ham. Saa skulde man straffe ham for Beruselse, og saa skulde man i al Almindelighed indføre Straf for Beruselse, men det tør den højtærede Minister antagelig ikke foreslaa. Jeg mener, der er en Fare i dette at ville give et Menneske en ret betydelig Straf for at gøre et Forsøg paa at sætte sig op i sit eget Køretøj i beruset Tilstand. Naar han forhindres i Forsøget, kan han ikke være strafskyldig; lykkes derimod Forsøget, saa er han strafskyldig.

Saa kommer den højtærede Minister i Stk. 14 ind paa Bestemmelsen om, at Folk, der bliver trætte eller falder i Sløvhedstilstand paa Grund af Mangel paa Søvn, forudgaaende Nydelse af Spiritus eller af hidsende eller bedøvende Midler o. s. v., kan ifalde Straf ligesom de andre. Dette er sikkert ogsaa at gaa for vidt. Hvad vil det sige: „forudgaaende Nydelse af Spiritus“? Hvis jeg har drukket en Snaps til min Frokost, derpaa sidder her i Rigsdagen til Kl. 6 om Eftermiddagen og saa gaar ned og tager mit Motorkøretøj og kører ud ad Vesterbrogade, og hvis der ved et eller andet hændeligt Tilfælde sker et Uheld, og jeg bliver spiritusundersøgt, de kan ikke paavise noget, men de spørger: Har du drukket Spiritus? og jeg svarer: ja, jeg drak en Snaps i Morges — falder jeg saa ind under denne Bestemmelse her om „forudgaaende Nydelse af Spiritus“?

Ja, den højtærede Minister ryster paa Hovedet, men hvad forstaar den højtærede Minister da ved disse Ord? Mener Ministeren dermed „umiddelbart forudgaaende“? (Afbrydelse). Naa, ja, saa ved jeg ikke, hvad den højtærede Minister mener. Jeg mener, det er en meget farlig Bestemmelse at sætte ind. (*Hedelund*: Det staar i Bemærkningerne!). Ja, det har jeg ikke set efter, men det er jo muligt, der staar et eller andet Sted, hvad den højtærede Minister mener. Men jeg mener i hvert Tilfælde, at denne Passus om forudgaaende Nydelse af Spiritus skal ud, for med den vil man kunne ramme alle Mennesker, der overhovedet nyder Spiritus. Vi er jo herhjemme endnu ikke naaet til at ville tvinge Folk til at være Afholdsmænd, og derfor maa vi forvare os imod; at der lister sig saadanne Bestemmelser ind i Loven, der paa nogen Maade kan tendere derhen imod.

Derimod kan jeg give den højtærede Minister Tilslutning til Stk. 4 indenfor Punkt 14, og ikke alene give Tilslutning, men jeg maa mene, at det var heldigere, at det i selve Loven blev truffet Bestemmelse om Arbejdstiden for Førere af Lastvogne, af Varevogne og af Motorkøretøjer, der for Betaling benyttes til Befordring af Personer. Det er i Virkeligheden ganske utilbørligt, dette, at et Menneske i god Tro sætter sig op i en Motorvogn, og saa viser det sig, at Føreren af den har kørt maaske 20 Timer i Træk, saa han umuligt kan være sin Opgave voksen og maaske fører vedkommende ind i en Ulykke. Hvorfor ikke her i Loven fastsætte Bestemmelser om, hvor lang Arbejdstiden maa være for disse Førere af Last- og Motorvogne og af Motorkøretøjer, der for Betaling benyttes til Befordring af Personer? Efter hvad den højtærede Minister udtalte i sin Forelæggelsestale, vil jeg tro, at Ministeren i og for sig er Tilhænger af, at dette kan ske.

I de øvrige Afsnit træffer jeg forskellige Steder paa Ordet „Regreskrav“. Dette Ord vil jeg gerne have erstattet med et dansk Ord, som hedder Genkrav. Jeg tror, dette Ord Genkrav vil vinde Hævd i dansk Sprogbrug og paa en meget bedre Maade end Regreskrav sige, hvad det er, vedkommende har.

Til Slut vil jeg saa gerne gøre nogle Bemærkninger vedrørende Spørgsmaalet Lygteføring paa Motorkøretøjer. Det er et af de farligste Øjeblikke under al Motorførsel, naar det Tidspunkt kommer, da Lygterne er tændt og Færdselen foregaar i Huj og Hast ud ad vore Veje. Da sker Hoved-